

דַּאֲתָמַר בָּה עֵין חַיִּים הִיא וְאִיהִי אֲוֲרִייתָא דְבָעַל פֶּה.
 אִם זָכָה בַר נָשׁ, אִיהִי סַם חַיִּים דִּילִיָּה. וְאִם לָאו,
 הִיא מִתְהַפֵּכֶת לִיָּה לְסַם חַמּוֹת. וְהָא אֲוִקְמוּהָ מֵאֲרִי
 מִתְנִיתִין חֲכִי, כְּגֹוֹנָא דְמִטָּה דַּאֲתַהֲפֹד לְנַחֲשׁ וּמְנַחֲשׁ
 לְמִטָּה. וּבְזִמְנָא הַהוּא יִתְמַחֵן מִן עֲלָמָא כָּל אֵינֻן
 דַּאֲתָמַר בְּהוֹן (שמות ז') וַיַּעֲשׂוּ בֵן חַרְטוּמֵי מִצְרַיִם
 בְּלִטְיָהֶם: (עד כאן מההשמטות).

תּוֹסַפְתָּא

בְּרֵאשִׁי"ת בְּרֵ"א רְמֵז לְכַתְ"ר חֲכָמ"ה. אֱלֹהִים רוּמֵז לְבִינָ"ה. א"ת
 רוּמֵז לְגְדוּלָ"ה וּגְבוּרָ"ה. הַשְּׁמַיִם דָּא הוּא תַּפְאֲרָ"ת. וְא"ת רוּמֵז
 לְנִצְ"ח הו"ד יְסוּ"ד. הָאֲרָ"ץ רוּמֵז לְמַלְכוּ"ת: (עד כאן תוספתא).

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר. (ויאמר אלהים למי הוא
 אומר אינו אומר אלא לאחרים. יהי אור לעולם הזה. ויהי אור לעולם הבא). וְדָא
 אִיהוּ נְהוּרָא דְבְרָא קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא בְּקַדְמוּתָא.
 וְהוּא נְהוּרָא דְעֵינָא. וְהוּא נְהוּרָא דְאַחֵי קְדָשָׁא בְּרִידָא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

תּוֹסַפְתָּא

בְּרֵאשִׁי"ת בְּרֵ"א, רְמֵז לְכַתְ"ר חֲכָמ"ה.
 אֱלֹהִים רוּמֵז לְבִינָ"ה. א"ת רוּמֵז לְגְדוּלָה
 וּגְבוּרָ"ה. הַשְּׁמַיִם זְהוּ תַּפְאֲרָ"ת. וְא"ת
 רוּמֵז לְנִצְ"ח הו"ד יְסוּ"ד. הָאֲרָ"ץ רוּמֵז
 לְמַלְכוּ"ת: עד כאן התוספתא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר. וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים, לְמִי הוּא אֹמֵר? אֵינּוּ אֹמֵר אֱלָא לְאַחֵרִים.

חַיִּים הִיא, וְהִיא תוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה. אִם
 זָכָה אָדָם - הִיא סַם חַיִּים שְׁלוֹ, וְאִם
 לָאו - הִיא מִתְהַפֵּכֶת לוֹ לְסַם חַמּוֹת.
 וְהָרִי פְרִשׁוּהָ בְעֲלֵי הַמִּשְׁנָה כְּדָ, כְּמוֹ
 שְׂחַמְטָה שְׂחַתְהֲפֹד לְנַחֲשׁ וּמְנַחֲשׁ לְמִטָּה.
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן יִפְחוּ מִן הָעוֹלָם כָּל אוֹתָם
 שְׂנַאֲמַר בָּהֶם (שמות ז') וַיַּעֲשׂוּ בֵן חַרְטוּמֵי
 מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם:

הוא לאדם קדמאָה וְהוּי חַוֵּי בֵּיהּ מְסִיפֵי עֲלֵמָא וְעַד
 סִיפֵי עֲלֵמָא. וְהוּא נְהוּרָא דְאַחֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְדוֹד וְהוּא מְשַׁבֵּחַ וְאָמַר (תהלים לא) מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר
 עָפַנְתָּ לִירְאִיךָ. וְהוּא נְהוּרָא דְאַחֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְמוֹשֶׁה וְחָמָא בֵּיהּ מְגֻלְעַד וְעַד דִּן.

וּבְשַׁעְתָּא דְחָמָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּיקוּמוֹן תְּלַתָּא
 דְרִין תִּיבִין. וְאַנּוֹן דָּרָא דְאַנּוּשׁ וְדָרָא
 דְמוֹפְנָא וְדָרָא דְפִלְגָּה (נ"א גִּינּוּ לִיח) בְּגִין דְלֹא יִשְׁתַּמְּשׁוּן
 בֵּיהּ, וְיִהֵב יְתִיה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמוֹשֶׁה וְאַשְׁתַּמְּשׁ
 בֵּיהּ תְּלַת יְרַחֵן דְאַשְׁתַּאֲרוֹן לִיח מִיּוֹמֵי עֲבוּרָא דִלִּיח.
 בְּמָה דְאַתָּ אָמַר, (שמות ב) וְתַצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יְרַחִים.

וּבַתֵּר תְּלַת יְרַחֵן עָאֵל קַמֵּי פְרַעֲה נָטִיל לִיח
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְנִיחָה. עַד דְקָאִים עַל

לשון הקודש

מְגֻלְעַד וְעַד דִּן.

וּבְשַׁעְתָּא שְׂרָאָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שְׁיַעֲמֵדוּ שְׁלֹשָׁה דוֹרוֹת שֶׁל רְשָׁעִים, וְהֵם,
 דוֹר אֲנוּשׁ, וְדוֹר הַמְּבּוּל, וְדוֹר הַפְּלִגָּה –
 גִּנּוּ אוֹתוֹ בְּדֵי שְׁלֵא יִשְׁתַּמְּשׁוּ בוֹ, וְנִתְּן
 אוֹתוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמוֹשֶׁה
 וְהִשְׁתַּמְּשׁ בוֹ שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים שֶׁנִּשְׁאַרוּ לוֹ
 מִיּוֹם עֲבוּרוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות ב)
 וְתַצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יְרַחִים.
 וְאַחַר שְׁלֹשָׁה יְרַחִים נִכְנָס לְפָנֵי

יְהוּ אֹר – לְעוֹלָם הַזֶּה. וְהוּי אֹר – לְעוֹלָם הַבָּא.
 וְהוּוּ הָאֹר שֶׁבְרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּתַחֲלָה, וְהוּא אֹר הָעֵינַן, וְהוּא אֹר
 שֶׁהִרְאָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם
 הִרְאֵשׁוֹן וְהָיָה רוֹאֶה בוֹ מִסּוּף הָעוֹלָם
 וְעַד סוּף הָעוֹלָם, וְהוּא אֹר שֶׁהִרְאָה
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדוֹד, וְהָיָה מְשַׁבֵּחַ
 וְאָמַר (תהלים לא) מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר
 עָפַנְתָּ לִירְאִיךָ. וְהוּא הָאֹר שֶׁהִרְאָה
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמוֹשֶׁה וְרָאֶה בוֹ

טוֹרָא דְסִינֵי לְקַבְּלָא אֲזִרְיִיתָא וְהָדָר לִיהּ הֵתוּא
 נְהוֹרָא וְאַשְׁתַּמֵּשׁ בֵּיהּ כָּל יוֹמוֹי. וְלֹא יִכְלוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְמִקְרַב בְּהַדְיָה עַד דִּיהֵב מַסּוּהָ עַל אַנְפוּי
 כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (שמות לד) וַיִּירָאוּ מִגִּשְׁתֵּי אֱלֹהֵי.
 וְאַתְּעַטֵּף בֵּיהּ כְּטַלִּית. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קד)
 עוֹטָה אֹזַר בְּשִׁלְמָה.

יְהִי אֹזַר וְיְהִי אֹזַר. כָּל מַה דְאַתְמָר בֵּיהּ וְיְהִי
 הוּא בְעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. אָמַר רַבִּי
 יִצְחָק אֹזַר דְבָרָא קֹדְשָׁא בְרִידָא הוּא בְעוֹבְדָא
 דְבִרְאשִׁית הוּא סָלִיק נְהוּרִיָּה מְסִיפֵי עֵלְמָא עַד
 סִיפֵי עֵלְמָא וְאַתְגְּנִיז.

כְּמַאי טַעְמָא אַתְגְּנִיז. בְּגִין דְלֹא יִתְהַנּוּן מִיְהִיבֵי חִיבֵי
 עֵלְמָא. וְעֵלְמִין לֹא יִתְהַנּוּן בְּגִינֵיהוֹן. וְהוּא
 טְמִיר לְצַדִּיקָיָא, לְצַדִּיק דִּיקָא (דף לב ע"א) דְכְּתִיב, (תהלים צז)

 לשון הקודש

יְהִי אֹזַר וְיְהִי אֹזַר. כָּל מַה שְׁנֵאמַר בּו
 וְיְהִי - הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
 אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֹזַר שְׂפָרָא הַקְּדוּשָׁא
 בְּרוּךְ הוּא בְּמַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית, הִיָּה עוֹלָה
 אֲרוּרָא מְסוּפָה עוֹלָם וְעַד סוּפָה הָעוֹלָם וְנִגְנָזוּ.
 מַה הַטַּעַם שְׁנִגְנָזוּ? כִּדְרֵי שְׂלֵא יִהְנוּ מִמֶּנּוּ
 רְשָׁעֵי הָעוֹלָם, וְהָעוֹלָמוֹת לֹא יִהְנוּ בְּגִלְגָּלָם.
 וְהוּא שְׁמִיר לְצַדִּיקִים, לְצַדִּיק דִּיקָא,

כָּרְעָה, לְקַח אוֹתוֹ הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא
 מִמֶּנּוּ, עַד שְׁעָמַד עַל הַר סִינֵי לְקַבֵּל
 אֶת הַתּוֹרָה, וְהַחֲזִיר לוֹ אוֹתוֹ הָאֹזַר
 וְהִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ כָּל יוֹמוֹי. וְלֹא יִכְלוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְקַרְבֵּי אֱלֹהֵי, עַד שְׁנִתְּנָן מַסּוּהָ
 עַל פְּנֵי, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (שם לד) וַיִּירָאוּ
 מִגִּשְׁתֵּי אֱלֹהֵי. וְהִתְעַטֵּף בּוֹ כְּטַלִּית. וְהוּ
 שְׂכַתוֹב (תהלים קד) עוֹטָה אֹזַר בְּשִׁלְמָה.

אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה וכדין יתבסמון
עלמין ויהון כלא חר. ועד יומא דיהא עלמא דאתי
הוא טמיר ונגניו.

ההוא נהורא נפק מגו חשוכא דאתגלפא בקלפוי
דטמירא דכלא. עד דמההוא נהורא
דאתנגניו אתגליף בשביל חד טמירא לחשוכא
דלתתא ונהורא שארי ביה. מאן חשוכא דלתתא.
ההוא דאקרי לילה דכתיב ביה ולחשך קרא לילה.

ועל דא תנינן מאי דכתיב, (איוב יב) מגלה עמוקות
מני חשך. רבי יוסי אומר אי תימא מחשך
סתים אתגליין. הא תזינן דטמירין אנון כל אנון
בתרין עלאין וקרינן עמוקות. מהו מגלה. אלא כל
אנון טמירין עלאין לא אתגליין אלא מגו ההוא
חשוכא דאיהו ברוא דליליא. (ויהא כלא חר ברוא דוהיה אור חלבנה

לשון הקודש

שְׁלֹמֶסְחָה? אֹתוֹ שְׁנַקְרָא לִילָה, שְׁכִתוּב בּו
וְלַחֲשָׁךְ קָרָא לִילָה.

וְעַל זֶה שְׁנִינּוּ, מַה זֶה שְׁכִתוּב (איוב יב)
מְגַלָּה עֲמֻקּוֹת מְנֵי חֲשָׁךְ? רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר,
אִם תֵּאמַר מִחֲשָׁךְ נִסְתַּר הַתְּגִלוֹת, הֲרֵי
רְאִינוּ שְׁנִסְתַּרִים הֵם כָּל אוֹתָם בְּתָרִים
עֲלִיוֹנִים וְקוֹרְאִים עֲמֻקּוֹת. מַהוּ מְגַלָּה?
אֵלָּא כָּל אוֹתָם נִסְתַּרִים עֲלִיוֹנִים לֹא

שְׁכִתוּב (תהלים צ) אור זרוע לצדיק ולישרי
לב שמחה. ואז יתבשמו העולמות ויהיו
כלם אחר. ועד היום שיהיה העולם הבא,
הוא נסתר ונגניו.

אֹתוֹ אור יצא מתוך החשך שְׁנַחֲקָק
בַּמַּטֵּה שְׁנִסְתַּר מִכָּל, עַד שְׁמֵאוֹתוֹ אור
שְׁנִנְגֵנוּ, נִחֲקָק בְּשִׁבִיל אַחַד טְמִיר לַחֲשָׁךְ
שְׁלֹמֶסְחָה. וְהָאֹר שְׁרוּי בּוֹ. מִיְהוּ הַחֲשָׁךְ

כאור החמה בדרךא תדא ועד יומא דניתי הוא נניו וטמיר).

תא חזי, פל אנון עמיקין סתימין דנפקי מנו
מחשבה וקלא נטיל לון לא אתגליין עד דמלה
מגלה לון. מאן מלה היינו דבור.

והאי דבור אקרי שבת. ובגין דשבת אקרי דבור,
דבור דחול אסור בשבת. (גליון מהרש"ב וכו' תה
עביד רבי שמעון פד חמי לאמיה דהות משתעיא
תה אמר לה, אמא, שתוקי, שבת הוא ואסיר). בגין
דדבור דא בעיא לשלטאה ולא אחרא. והאי דבור
דאיהו אתי מסטרא דחשד מגלה עמוקות מגייה.
ומשמע מני חשד. תהוא דאתי מסטרא דחשד
דכתיב מני דייקא.

לשון הקודש

נקרא דבור, דבור של חל אסור בשבת.
ונכד תה עושה רבי שמעון, פשהיה רואה את אמו
שהיתה מדברת, תה אמר לה: אמא, שתקי. שבת
היום ואסור. בגלל שדבור זה צריך לשלט
ולא אחר. ודבור זה שהוא פא מצד
החשד, מגלה עמוקות מתוכו. ומשמע מני
חשד, אותו שפא מצד החשד, שכתוב
מני דייקא.

התגלו אלא מתוך אותו חשד שהוא
בסוד הלילה ונכל יהיה אחד בסוד של והיה
אור הלכנה כאור החמה בדרךא אחת, ועד היום
שנבא הוא נניו וטמיון.

פא ראה, פל אותם עמקים נסתרים
שיוצאים מתוך מחשבה וקול לוקח
אותם, לא מתגלים עד שדבור מגלה
אותם. מה הדבר? הינו דבור.

וזה הדבור נקרא שבת, ובגלל ששבת

השלמה מההשמטות (סימן ל"א)

יֵשֶׁב רַבִּי בּוֹן וְדָרַשׁ מָהוּ דְכִתְיִב (ישעיה מה) **יּוֹצֵר אוֹר**
וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ. אֵלֶּא אוֹר שְׁיֵשׁ בּוֹ מִמַּשׁ כְּתִיב
בּוֹ יִצְרָה. חֹשֶׁךְ שְׂאִין בּוֹ מִמַּשׁ כְּתִיב בּוֹ בְּרִיאַת כְּמָה
דְּאֵת אָמַר (עמוס ד') **יּוֹצֵר הָרִים וּבוֹרֵא רוּחַ. אִי בְעִית**
אִימָא אוֹר שְׁיֵשׁ בּוֹ מִמַּשׁ, כְּתִיב בּוֹ עֲשִׂיהָ. דְכִתְיִב
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר. וְאִין הִנְיָה אֵלֶּא
עֲשִׂיהָ וְקָרִי בֵּיה יִצְרָה. חֹשֶׁךְ דְּלֹא הוּה בֵּיה עֲשִׂיהָ
אֵלֶּא הַבְּדִלָה וְהַפְּרָשָׁה קָרִי בֵּיה בְּרִיאַת כְּמָה דְּאֵת
אָמַר הַבְּרִיא פְּלוּנִי וְכוּ'. אָמַר רַבִּי בְּרַכְיָה מָהוּ דְכִתְיִב
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר וְלֹא אָמַר וְהָיָה.
מִשָּׁל לְמַלְךְ שְׁתֵּיה לּוֹ חֲפִיץ נָאָה וְהַקְצָהוּ עַד שְׁזִימָן
לּוֹ מְקוּם וְשָׂמָהוּ שָׁם הָדָא הוּא דְכִתְיִב יְהִי אוֹר וַיְהִי
אוֹר שְׁכַבְרָה הִיָּה. (עד כאן מההשמטות)

לשון הקודש

השלמה מההשמטות (סימן ל"א)

חֹשֶׁךְ שְׁלֵא הִיָּה בּוֹ עֲשִׂיהָ אֵלֶּא הַבְּדִלָה
 וְהַפְּרָשָׁה, קוּרָא בּוֹ בְּרִיאַת, כְּמוֹ שְׂאֵתָה
 אוֹמַר הַבְּרִיא פְּלוּנִי וְכוּ'. אָמַר רַבִּי
 בְּרַכְיָה, מָהוּ שְׁכַתוּב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
 אוֹר וַיְהִי אוֹר, וְלֹא אָמַר וְהָיָה? מִשָּׁל
 לְמַלְךְ שְׁתֵּיה לּוֹ חֲפִיץ נָאָה וְהַקְצָהוּ, עַד
 שְׁזִמָּן לּוֹ מְקוּם וְשָׂמָהוּ שָׁם. זְהוּ שְׁכַתוּב
 יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, שְׁכַבְרָה הִיָּה:

יֵשֶׁב רַבִּי בּוֹן וְדָרַשׁ, מָהוּ שְׁכַתוּב (ישעיה
 מה) **יּוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ? אֵלֶּא אוֹר שְׁיֵשׁ**
בּוֹ מִמַּשׁ כְּתוּב בּוֹ יִצְרָה, חֹשֶׁךְ שְׂאִין בּוֹ
מִמַּשׁ כְּתוּב בּוֹ בְּרִיאַת, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (עמוס
 ד') **יּוֹצֵר הָרִים וּבוֹרֵא רוּחַ. אִם תִּרְצָה אָמַר,**
אוֹר שְׁיֵשׁ בּוֹ מִמַּשׁ כְּתוּב בּוֹ עֲשִׂיהָ,
שְׁכַתוּב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר,
וְאִין הִנְיָה אֵלֶּא עֲשִׂיהָ, וְקוּרָא בּוֹ יִצְרָה.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק אִי הָכִי מָאִי דְכָתִיב וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים
 בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. אָמַר לִיה, אֹר אַפִּיק
 יוֹם וְחֹשֶׁךְ אַפִּיק לַיְלָה. לְבַתָּר חֲבַר לֹון פְּתָדָא וְהוּוּ
 חַד דְכָתִיב וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד. דְּלִילָה
 וַיּוֹם אֶקְרוֹן חַד. וְהָאִי דְכָתִיב וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר
 וּבֵין הַחֹשֶׁךְ (דְּאַפְרִישׁ מִחֻלְקַת) דָּא בְּזַמְנָא דְגָלוּתָא
 דְאַשְׁתַּבַּח פְּרוּדָא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק עַד הָכָא דְכוּרָא בְּאֹר וְנוֹקְבָא
 בְּחֹשֶׁכָא. לְבַתָּר מִתְחַבְרָן פְּתָדָא לְמַהוּי חַד.
 בְּמָאִי אֶתְפְּרָשָׁן לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בֵּין נְהוּרָא וּבֵין
 חֹשֶׁכָא. מִתְפְּרָשָׁן דְרַגִּין וְתַרְוּוּיָהוּ בְּחַד הוּוּ. דְהָא
 לִית נְהוּרָא אֶלָּא בְּחֹשֶׁכָא וְלִית חֹשֶׁכָא אֶלָּא
 בְּנְהוּרָא. וְאַף עַל גַּב דְּאַנּוּן חַד אֶתְפְּרָשָׁן בְּגוּוּנִין וְעַם
 כָּל דָּא אַנּוּן חַד דְכָתִיב יוֹם אֶחָד.

לשון הקודש

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, עַד כָּאן זְכַר בְּאֹר
 וּנְקֻבָּה בְּחֹשֶׁךְ. אַחַר כֵּךְ מִתְחַבְרִים כְּאַחַד
 לְהוּיָת אֶחָד. בְּמָה נִפְרָדִים לְהַפִּיר בֵּין
 אֹר וּבֵין חֹשֶׁךְ? מִתְפְּרָדוֹת הַדְּרָגוֹת,
 וּשְׁנִיָּהֶם הֵם כְּאַחַד, שְׁתֵּרֵי אֵין אֹר אֶלָּא
 בְּחֹשֶׁךְ, וְאֵין חֹשֶׁךְ אֶלָּא בְּאֹר. וְאַף עַל גַּב
 שְׁדָם אֶחָד, נִפְרָדִים בְּגוּוּנִים, וְעַם כָּל זֶה
 הֵם אֶחָד, שְׁכָתוּב יוֹם אֶחָד.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִם כֵּךְ, מָהוּ שְׁכָתוּב
 וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ?
 אָמַר לוֹ, אֹר הוּצִיא יוֹם וְחֹשֶׁךְ הוּצִיא
 לַיְלָה, אַחַר כֵּךְ חֲבַר אוֹתָם כְּאַחַד וְהוּוּ
 אֶחָד, שְׁכָתוּב וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
 אֶחָד. שְׁלִילָה וַיּוֹם נִקְרָאִים אֶחָד. וְזֶה
 שְׁכָתוּב וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין
 הַחֹשֶׁךְ, וְשֶׁפְרִיד מִחֻלְקָתוֹ זֶו בְּזַמְנָן שְׁל
 הַגָּלוּת שְׁנַמְצָא פְרוּד.